

Stebri londonske vlade

Štirje angleški ministri, ki so odločili usodo sankcij proti Italiji: Stanley Baldwin, sir Samuel Hoare, Antony Eden in Neville Chamberlain

Rešitelj Anglije

Skrivnostna oseba prof. Lindemanna — Učenjak, ki hoče odločiti bodočo vojno

Admiral britskega vojnega brodovja sir Roger Keyes je pred kratkim izjavil, da je neki oxfordski profesor izumil pripomoček, ki bi napravil vsak napad na Anglesko fluzoren.

Ta učenjak, o katerem je govoril britski admiral in ki so ga do sedaj poznali samo v strokovnih krogih, se imenuje F. A. Lindemann ter je ravnatelj Clarendonskega laboratorija in profesor eksperimentalne fizike na oxfordskem vseučilišču. Danes šteje okrog petdeset let in njegovo ime gre od ust do ust. »Lindemann je rešitelj Anglije«, pravijo ljudje. »Ali ste slišali o senzacionalnem govoru admirala Keyesa? Dejal je, da je mister Lindemann izumil pripomoček, ki napravi vsako plinsko bombo neškodljiv.«

Lindemann je navzlic svojemu nemškemu imenu Anglež. Njegov oče je odvetnik v Sidesholmu. Od rane mladosti se je zanimal današnji profesor za znanstvena dela vseh vrst. Ne zanima ga samo fizika z nešteto svojih nerešenih problemov. Tako je nekoč izjavil, da hoče paviane vzgojiti za človeška dela in je prepričan, da se mu bo to v dvajsetih letih posrečilo. Toda poleg znanosti pripada njegovo zanimanje tudi sportu. Je zelo dober teniški igralec in se

rad vozi z avtomobilom po Evropi. Nekoč je potoval z avtom v Južno Afriko, drugič v Indijo, kamor ga je poslala vlada.

Kar se tiče njegovega izuma, o katerem govori danes vsa angleska in tudi svetovna javnost, pa je razumljivo, da ne more povedati o njem nič podrobnega. Časnikarjem je pa dejal, da se bavi s tem problemom že od svetovne vojne dalje. V vojni je bil letalski pilot in kot pilot je prišel v dotiko s problemi, ki bi jih bodoča vojna zastavila fiziku. Že tedaj je bil prepričan, da se bo bodoča vojna izvajala v zraku in kdor je v zraku močnejši, bo zmagal. Takrat je izumil novo padalo. Ko je predložil njegove načrte, mu niso hoteli verovati, da bi stvar dobro funkcionirala. Tedaj je sam zgradil takšno padalo in brez oklevanja tudi sam preizkusil. Uspeh je bil popoln.

Ko se je končala vojna, je odšel v Oxford in od tedaj se je bavil s svojim novim izumom. Lani ga je toliko dovršil, da ga je lahko predložil vladi. Šest mesecev ni slišal potem ničesar o tem. Pred nedavnim pa mu je vlada sporočila, da sprejema njegovo izum v celoti in mu daje na razpolago vse, kar bi potreboval, da ga izpopolni do kraja. Tako sta zdaj sedaj Clarendonski la-

boratorij, kjer dela prof. Lindemann pogostoma do zgodnje jutranje ure, noč in dan detektivni iz Oxforda. Učenjak dela svoje eksperimente s tridesetimi, skrbno izbranimi svojimi učenci. Nihče drug nima dostopa v prostore, kjer se to delo vrši. Da bi Lindemannov izum ne prišel niti v načelu v nepoklicane roke, izdelujejo v Clarendonu sami celo vse znanstveno orodje, vse instrumente, ki so potrebni za eksperimente. Če zahteva izvedba kakšnega eksperimenta novo aparaturo, sestavi Lindemann načrt te aparature in potem jo izdelajo v laboratorijskih delavnicah z izključitvijo javnosti.

Ko so ga časnikarji silili, da bi povedal vsaj od daleč kaj določnejšega o svojem delu, se je profesor nasmešnil in menil: »Napadi na velika mesta s plinskimi bombami ne bodo imeli tako uničujočega učinka, kakor splošno mislijo.« To potrjujejo tudi besede admirala Keyesa, ki je dejal: »Dobil sem vpogled v delo prof. Lindemanna. Angliji se značilnih napadov ni treba več bati.«

Skrivnost Lindemannovega dela se s tem seveda ni rešila in morda ne bo široka javnost zvedela nikoli kaj podrobnjega o tem. V tem tiči na zadnje tudi kos tragike takšnih raziskovalcev in izumiteljev.

Iz Varšave v Rim

Italijanski poslanik v Varšavi, Bastianini, po letih najmlajši evropski diplomat, je imenovan za drž. podtajnika v italijanskem zunanjem ministrstvu v Rimu

Vojvodinja — slikarica

V klubu ženskih umetnic v Piccadillyju (London) se vrši ta čas zanimiva razstava. To razstavo je obiskala tudi kraljica vdova Mary, ki jo je zelo pohvalila. Dalj časa se je ustavila posebno pred sliko svojega najmlajšega sina, vojvode Kentskega. Umetnica, ki je to sliko napravila, ni nobena druga nego vojvodinja Marina Kentska. Že kot princesa se je vojvodinja bavila uspešno s slikarstvom, kakor njen oče, princ Nikolaj Grški, ki je znan kot pokrajinski slikar. Njena specialiteta so portreti in interier in tako je potretirala tudi svojega moža. Njena dela zelo hvalijo tudi poklicni umetniki.

Ženske in angleška diplomatska služba

Angleška vlada je v novi beli knjigi dokončno odklonila zahtevo, da bi smele tudi ženske stopati v njeno diplomatsko in konzularno službo.

Knjiga poudarja, da ženske naporom in nevarnostim takšnih poklicev niso dorašle, razen tega je tudi vprašanje poroke nepremagljiva ovira. Angleška diplomatka, ki se poroči z inostrancem, bi morala izgubiti službo, a tudi če bi se poročila z Angležem, ne bi bilo dobro, da bi nje mož imel svoj poklic v deželi, kjer bi bila nastavljena. Tudi v teh okoliščinah bi morala diplomatka torej ostaviti službo in že iz tega razloga, pa še iz drugih ne bi bilo smotno, da bi se ženske pripuščale v takšno službo.

Tako je vlada izrekla dokončno besedo. Kaj bodo rekli Angležinje na to, pa je drugo vprašanje. Izgovori, ki jih navaja proti njim, se dajo na vsak način prav tako dobro obrniti tudi proti moškim diplomatom.

Dva francoska državnika

Na levi min. predsednik Leon Blum, na desni zun. minister Yvon Delboe

A N E K D O T A

Emil Jannings je dejal pred mnogimi leti ravnatelju neke šmire: »V tem oguljenem kostumu vendar ne morem nastopati kot kralj!« — »Že pojdec, je odvrnil ravnatelj, spoveste občinstvu, da so vaši podaniki z davki zelo zaostali.«

VSAM DAN ENA

»To je strašno, zdaj nimam ničesar, kar bi lahko ovila okoli prstale«
»Oh, nikar ne obupajte, saj sem Vam še vedno jaz na razpolago!«

(Politiken)

Beležimo...

Iz Amerike poročajo, da je narasel državni dolg zaradi najnovejšega izplačila rent bojevnikom iz svetovne vojne na 34 in pol milijard dolarjev.

Na nabrežju Sogne fjorda je treščilo norveško potniško letalo proge Bergen-Trondhem-Oslo v neko skalo iz višine 400 m. Letalo se je razbilo, trije potniki in štirje člani posadke so usmrčeni.

V Parizu so končnoveljavno zaključili preiskavo afeze Stavisky. Uradni spis o preiskavi obsega 827 strani.

Črni proti belemu

V soboto zjutraj ob 3. se spopadeta Louis in Schmeling

Danes (v soboto) ob tretji uri zjutraj evropskega časa se spoprime v Yankee-Stadionu v New Yorku dva boksarja svetovnega formata: ameriški črnc Jose Louis in Nemec Maks Schmeling. Tekma bi se imela vršiti že včeraj ponoči, pa je bila zaradi deževja odpovedana in preložena za 24 ur.

Amerika že celih 10 let ni zasledovala kakšne bokarske tekme s takšno pozornostjo in vnebo kakor to. Vzrok temu je pa ta, da imajo prireditelje te vrste dvojen značaj: svojo sportno in kupčijsko stran. V pogledu sporta treba reči, da predstavlja boksanje primer najtršega in najbolj brezobzirnega sporta, s katerim delajo posebno Američani donosne kupčije. Za spopad med Louisom in Schmelingom so prodali v New Yorku za 450.000 dolarjev sedežev. Samo od zunaj je prišlo 20.000 gostov. Nasprotnika trditja o sebi, da sta v brezhibni formi.

Dejstvo, da je Joe Louis črnc, nima za Ameriko nobenega rasnega pomena, ker se

tam takšne stvari presojaajo z drugih vidikov, kakor podobni pojavi v Evropi. Za Združeno državo ima ceno samo to, da je Louis Američan. Po tem se merijo in delijo simpatije za tekmovalce. In kako velike so te simpatije, priča zopet fakt, da so sklepali stave 5:1 in celo 8:1 v prid Črncu Louisu. V obeh javnosti je bil torej Schmeling poražen še preden je stopil v areno.

Oba nasprotnika loči poleg drugih kvalitiet posebno starostna doba. Louis je še mlad in poln kipečih sil. Komaj 22 let mu je, dočim se bliža Schmeling že svojemu 31. letu. V 12 letih svojega poklica je okusil nemški boksar že vse radosti in tudi grenkobe tega sporta. V primeri z njim je Louis nepopisan list, toda mlad, svež izredno okreten fant. Doživel je nekaj porazov, iz katerih se je naučil strumno zmagovali nad nasprotniki in zdaj bo skušal s svojimi 196 funti težje poraziti Schmelinga ki ima sicer samo 192 funtov, a trdi da je na tekmo dobro pripravljen kakor še nikoli doslej.

Knjige in avtogrami iz Barthoujeve zbirke Rokopisi Balzaca, Flauberta, Lamartina, Verlainea, R. Wagnerja in drugih

V Parizu se je začela četrti dražba zapuščine umorjenega francoskega zunanjega ministra Barthouja. Gre za zadnji del izredno dragocene zbirke knjig, rokopisov in avtogramov. Prve tri dražbe so bile prava družabna senzacija, kajti ves intelektualni Pariz se je trudil, da bi si pridobil nekaj iz te zbirke. Sedaj je na prodaj okrog 1000

knjig in rokopisov iz 19. stoletja. Posebno zanimanje zbujajo zbirka rokopisov iz dobe romantike. Tu so avtogrami Balzaca, Bainsvillea, Flauberta, Lamartina, Mirabeauja, Verlainea, Vignyja in drugih znamenitih francoskih pisateljev. Veliko zanimanje zbujajo tudi lastnoročno pismo Richarda Wagnerja z glasbeno skico.

Korist dvojnih oken

Poraba premoga in druge higienske prednosti

V Ameriki so premišljevali tudi o tem, kakšne prednosti imajo dvojna okna in vrata. Šlo je za točne številke. In tako so z mnogimi poskusi in meritvami ugotovili, da porabijo v hiši, kjer ni dvojnih oken in vrat n. pr. 100 do 260 funtov premoga, da se je dosegla enakomerna notranja temperatura 22 stopinj, ista hiša s dvojnimi okni pa je v toplejših dneh potrebovala za isto

temperaturo samo 80, v posebno mrzlih dneh pa 200 funtov premoga. Dognali so nadalje, da dvojna okna zelo oslabijo zračni tok, ki pritiska mrzli zrak od oken proti tlom, na svoj način torej tudi prispevajo k temu, da so tla toplejša. Nadaljnja prednost dvojnih oken je v tem, da preprečujejo vdiranje saj in cestne nesnage v stanovanja in da ostaja zrak v stanovanjih primerneje vlažen.

Darovi za vojake v Afriki

Italijani prinašajo darove za vojaštvo v Abesiniji v ogromno čelado

Stavka in njeni paralizatorji

Policija na konjih ščiti poslopja v Liègeju pred demonstranti

Največja bolnišnica

Ne v Milanu, marveč v Los Angelesu

Pred kratkim smo poročali, da so v Milanu otvorili največjo bolnišnico na svetu, celo bolniško mesto. Kakor piše neki ameriški zdravniški ozornik, pa ta italijanska bolnišnica zaostaja za tisto, ki jo imajo v Los Angelesu v Kaliforniji.

V poslopju te bolnišnice je samo električnih napeljav za 160 km, 17 dvigal oskrbuje promet med poedinimi nadstropji, samo skled so morali za to bolnišnico izdelati

47.000 kosov. Vsak dan potrebujejo tu 6000 brisač, 4.100 odev za postelje, 4.400 rjuh in 8000 prevleke za blazine. V kuhinji morajo vsak dan pripraviti več nego 10.000 obedov. Bolnišnica ima za terapevtske namene velik kopalni bazen, bolnikom je na razpolago knjižnica s 5000 knjigami. V zgradbi je poseben poštni urad z 2000 predali in sam ta urad predela tolikšno pošto, kolikor bi jo dalo drugače mesto s preko 10.000 prebivalci.

Prevarani snubec

Strašno maščevanje zaradi izdane ljubezni

V vasi Sekirkih blizu Varšave se je te dni imela vršiti velika kmečka poroka. Zenin je bil Stanislav Pisecki, sin najbogatejšega posestnika, nevesta je bila 17-letna Ana Halikova, preprosta, toda izredno lepa kravja dekla. Ceprav tako mlada, je bila Halikova junakinja že mnogih ljubljenkarskih afer, mnogo se jih je potegovalo zanjo, dokler ni zmagal bogati Pisecki nad vsemi drugimi.

Vse je bilo pripravljeno za svatbo. Svatba naj bi se vršila s sijajem, ki ga poznamo iz opisa poljske kmečke svatbe iz Reymontovih »Kmetov«. Tedaj pa se je zgodila tragedija.

Ana ni računala z jezo in maščevalnostjo kmečkega sina Franca Vasilevskega, ki je bil dalj časa nje ljubezen in ki jo je smatral že za svojo zaročenko, ko se mu je s

Piseckim izneverila. V temni večerni uri je pričakal v zasedi svojega uspešnega tekmeča, baš ko je ta jezdil proti svojemu domu, kjer se je hotel v družbi prijateljev posloviti od samega življenja. Planil je nadenj, ga sunil s konja in ubil. Nato je dvignil truplo ga privezal na konja in udaril žival, da je zdiralja. Mnogo ur je trajal ta mrtvaški pojezd, žival je zamažala, da bi odvrnila svoje grozotno breme, končno se je obrnila proti domačemu hlevu. Tam so opiti tovariši sprejeli mrtveca s kričanjem. Očitno so mu, da je dospel tako pozno. Ko pa ni bilo odgovora in se je jezdečev trup nagnil otrpel na stran, je med gosti nastala panika. Šele čez nekaj časa so si upali spraviti truplo s konja. Morilec so orožniki pozneje prijeli.

Noč pred poroko

Fingiran napad in ukradenih 3000 pezet

Pred nekoliko dnevi je dospel v mestecu Vergara na Baskijskem mlad mož, Antonio Ruiz Gonzalez iz Navaršine. V Vergari stanuje njegova zaročenka Sofia Irurieta, s katero bi se moral naslednji dan poročiti. Do te poroke pa ni prišlo, in sicer iz dokaj navadnih razlogov.

Antonio je prenočeval v hiši svojega bodočega tasta. Okrog polnoči ga je prebudilo obupno vpitje s hodnika. Hitro se je oblekel in skočil pogledat, kaj je. Tudi drugi so bili že pokonci, pa so našli zunaj njene sobe lepo Sofijo, ki je krvavela iz več ran in jim je povedala s slabotnim glasom, da je bila ponoči nekaj vstala. Čim je pa stopila iz svoje sobe, je planilo nanjo nekoliko mladih mož, ki jih je bila očitno zmotila v njihovem vlomilskem početju. Zadali so ji več ran z nožem, nato so pobegnili. Kmalu potem so tudi ugotovili, da je šlo vlomilcem za Antonijev denar, na hodniku je namreč na obealniku visel njegov telovnik, v katerem je bil imel vse svoje imetje. 3000 pezet, sedaj pa je bil ta denar izginit.

Ranjeno dekle so prepustili ženskam, možje pa so se spravili na zasledovanje zločincev. Iskali so jih več ur. Pa jih niso našli, tako da so nadaljnje zasledovanje opustili. Samo eden ga ni opustil, in to je bil bedni Antonio sam, ki ni mogel prebosti izgube svojih 3000 pezet, leta je delal in delal, da si je prištelil ta kupček denarja, bila so leta pomanjkanja, a sedaj

bi v mlademu zakonu svoje prihranke tako krvavo potreboval. Kaj samo v zakonu: saj ni imel niti toliko denarja več, da bi plačal zase in za svojo jutrišnjo ženo vožnjo nazaj, na svoj dom! Ko je na to pomislil, so mu solze stekle v oči, pa se je dvignil in stopil na policijo, da bi tam potožil svoje stiske.

Policijski komisar je dal poklicati bodočega tasta in taščo, dal si je stvar podrobno opisati, potem je šel sam v njiju hišo. Tam si je Sofijo malo ogledal, pa ji je kar rekel, naj vrne ukradeni denar. Dekle v jok, nato je priznala, da je res ona sama ukradla Antonijev denar. Zvečer je videla v njegovi listnici bankovec za tisoč pezet in to jo je bilo zavedlo v greh. Izmisli si je vso komedijo z napadalci in da bi sum ne padel nanjo si je z britvijo prizadala nekoliko ran. Baš te rane, ki so bile zelo na površini in brez nevarnosti, so policijskemu komisarju potrdile sum, da so bili »vlomilci« iz domačih hiš. Čudno zaročenko so aretirali. Antonio je prejel svoj denar nazaj in se je seveda takoj odpeljal domov. Pa še nekaj prištelil je na tej vožnji nazaj: plačal je za en sam vozni listek, kajti iz poroke ni bilo potem nič.

Pol stoletja že deluje CMD, darujmo še za pol stoletja!

